

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind exercitarea profesiei de instructor auto cu drept de liberă practică, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Camerei Instructorilor Auto din România

Analizând propunerea legislativă privind exercitarea profesiei de instructor auto cu drept de liberă practică, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Camerei Instructorilor Auto din România, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B691 din 23.02.2012,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare exercitarea profesiei de instructor auto, ca profesie de sine-stătătoare, precum și organizarea și funcționarea Camerei Instructorilor Auto din România, ca organizație profesională, cu personalitate juridică, de interes public, apolitică și independentă.

Având în vedere că la art.58 este reglementată o infracțiune, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată.

În aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Analizată din perspectiva dreptului Uniunii Europene, propunerea legislativă este strâns legată de normele adoptate la nivelul Uniunii în domeniul **liberei circulații a persoanelor și a serviciilor**, al cărei sediu primar al materiei îl constituie, în prezent, art.45 (libera circulație a lucrătorilor salariați), art.49 (dreptul de stabilire), respectiv art.56 (libera prestare a serviciilor) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), fostul Tratat de instituire a Comunității Europene (TCE), modificat și redenumit prin Tratatul de la Lisabona, semnat la 13 decembrie 2007 și intrat în vigoare la 1 decembrie 2009.

Precizăm că, pentru România, stat membru al Uniunii Europene, în materia profesiilor, **sub aspectul dreptului comunitar derivat**, este aplicabilă Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, actualmente, aceasta fiind transpusă în legislația română.

Directiva 2005/36/CE are ca obiect stabilirea normelor potrivit cărora **un stat membru, care condiționează accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia, pe teritoriul său, de posesia anumitor calificări profesionale** (stat membru gazdă), recunoaște, pentru accesul la această profesie și exercitarea acesteia, calificările profesionale obținute în unul sau mai multe dintre celelalte state membre (stat membru de origine) **și care permit titularului respectivelor calificări să exercite aceeași profesie în respectivul sau respectivele state membre** (art.1).

În ceea ce privește domeniul de aplicare personală a directivei, art.2 alin.(1) prevede că actul comunitar vizează **pe orice resortisant al unui stat membru**, inclusiv pe membrii profesiilor liberale, **care doresc să exercite o profesie reglementată într-un stat membru**, altul decât cel în care și-au obținut calificările profesionale, **fie cu titlu independent, fie cu titlu salariat**.

În temeiul art.2 alin.(2), fiecare stat membru poate permite, pe teritoriul său, resortisanților statelor membre, titulari ai unor calificări profesionale care nu au fost obținute într-un stat membru, în conformitate cu legislația națională, **exercitarea unei profesii reglementate**, așa cum este definită în cadrul art.3 alin.(1) litera (a) din directivă.

Dispozițiile Directivei 2005/36 nu se aplică dacă, pentru o anumită profesie reglementată, există alte dispoziții specifice vizând în mod nemijlocit recunoașterea calificărilor profesionale cuprinse într-un instrument distinct de drept comunitar (art.2 alin.3).

Profesia de instructor auto nu face obiectul unor norme specifice cuprinse în alte instrumente juridice ale Uniunii sau **obiectul unor dispoziții speciale conținute chiar în Directiva 2005/36/CE**, care ar putea conduce la **recunoașterea automată** a titlurilor și calificărilor profesionale, cum este cazul profesiilor de arhitect, moașă, farmacist, medic, asistent medical, medic dentist și medic veterinar. Prin urmare, statele membre au posibilitatea să-și elaboreze propriul cadru juridic în domeniu, concordant cu regulile referitoare la sistemul general de recunoaștere cuprinse în aceeași directivă.

Potrivit prevederilor art.3 alin.(1) lit.a) și alin.(2) din Directiva 2005/36, prin **profesie reglementată** se înțelege o activitate sau un ansamblu de activități profesionale al căror acces, exercitare sau una dintre modalitățile de exercitare este condiționată, direct sau indirect, în temeiul unor acte cu putere de lege și acte administrative, de posesia anumitor calificări profesionale (utilizarea unui titlu profesional limitată prin acte cu putere de lege și acte administrative la titularii unei anumite calificări profesionale constituie, în special, o modalitate de exercitare), precum și o profesie exercitată de membrii unei asociații sau ai unei organizații prevăzute în anexa I din directivă.

Asociațiile sau organizațiile amintite au ca obiect, în special, promovarea și menținerea unui nivel ridicat în domeniul profesional în cauză. În acest scop, beneficiază de o recunoaștere sub o anumită formă din partea unui stat membru și eliberează membrilor lor un titlu de calificare, asigură respectarea deontologiei pe care o stabilesc și le conferă dreptul de a utiliza un titlu, o abreviere sau un statut corespunzător titlului de calificare respectiv.

De fiecare dată când recunoaște o asociație sau o organizație profesională, statul membru informează în acest sens Comisia, care publică o comunicare adecvată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prin adoptarea prezentei propuneri, semnalăm că profesia de instructor auto va deveni o profesie reglementată în accepțiunea Directivei 2005/36/CE, iar normele cuprinse în aceasta, precum și măsurile interne de transpunere vor deveni incidente.

Totodată, prin recunoașterea Camerei Instructorilor Auto din România, ca organizație profesională ce are printre atribuții atestarea dreptului exercitare a profesiei de instructor auto (art.24 din propunerea legislativă), aceasta va deveni organizație în sensul art.3 alin.(2) din directivă, iar statul român va trebui să transmită Comisiei Europene o informare în acest sens.

3. Eliminarea, între statele membre, a obstacolelor din calea liberei circulații a persoanelor și serviciilor constituie unul dintre obiectivele Uniunii Europene, iar aceasta presupune, în special, că *orice resortisant al unui stat membru, are dreptul de a exercita o profesie, ca lucrător salariat* - în temeiul art.45 TFUE – sau ca persoană care desfășoară o activitate independentă într-un alt stat membru decât cel în care a obținut calificările profesionale, fie cu titlu permanent (**ca lucrător independent**) - beneficiind de libertatea de stabilire, în temeiul art.49 TFUE - fie cu titlu temporar (**ca prestator de servicii**) - beneficiind de libertatea de prestare a serviciilor, în temeiul art.56 TFUE.

Excluderea cetățenilor UE/SEE de la vocația exercitării profesiei de instructor auto, în regim salariat, constituie o discriminare pe motiv de cetățenie prohibită de dreptul primar al Uniunii, mai precis de art.18 par.1 TFUE – potrivit căruia, *în domeniul de aplicare a tratatelor și fără a aduce atingere dispozițiilor speciale pe care le prevede, se interzice orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate* - și de art.45 alin.(2) TFUE – potrivit căruia, *libera circulație implică eliminarea oricărei discriminări pe motiv de cetățenie între lucrătorii statelor membre, în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și celelalte condiții de muncă*.

Prin urmare, pentru a evita o aplicare eronată a normelor adoptate la nivelul Uniunii Europene, ce ar putea conduce la declanșarea de către Comisia Europeană a unei *proceduri de infringement* împotriva României, la **art.2 alin.(1) lit.b)**, este necesară eliminarea sintagmei „prin stabilire în România sau în regim de servicii temporare”, astfel încât toate formele de libertate de exercitare a unei profesii pe teritoriul Uniunii să fie avute în vedere.

La **art.2 alin.(1) lit.c)**, pentru o corectă exprimare, verbul „are” se va înlocui prin verbul „a încheiat”.

4. La **art.3**, textul necesită a fi revăzut, dat fiind că, din actuala redactare, se înțelege că instructorul auto va respecta doar normele interne și internaționale referitoare la drepturile fundamentale ale omului, care, de altfel, nici nu sunt incidente, în acest caz.

5. La **art.7 alin.(2)**, se impune reformularea normei, întrucât sensul termenului „olograf” este „scris în întregime de mâna autorului”, iar exercitarea profesiei de instructor auto, în baza dreptului de liberă practică, nu presupune redactarea și semnarea de

documente, ci pregătirea persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere.

6. La **art.8 alin.(1), teza a doua**, pentru o exprimare adecvată în context, propunem înlocuirea verbului „atrage” prin verbul „permite”.

La **alin.(2)**, redactarea părții finale este imprecisă și generală, fiind necesară revederea sintagmei „în conformitate cu dispozițiile legii speciale și ale normelor europene în domeniu”.

7. Atât **art.8 alin.(1)**, cât și **art.9** se referă la eliberarea atestatului de instructor auto, dar dacă primul articol prevede că eliberarea se face „în condițiile prezentei legi”, al doilea stabilește că atestatul „se eliberează pe baza normelor metodologice de aplicare a prezentei legi”; se impune corelarea textelor și folosirea unei exprimări corecte, deoarece atestatul nu se poate elibera pe baza unor norme, ci doar în urma îndeplinirii unor condiții, între care și certificarea stării de sănătate.

În plus, având în vedere că dispoziții referitoare la cerințele de îndeplinit pentru atestarea dreptului de liberă practică există și la art.2, este necesară reglementarea cu claritate a modalității de acces la profesia de instructor auto, prin gruparea tuturor condițiilor în cadrul unui singur articol sau în mai multe articole succesive, dacă este cazul.

8. La **art.10**, pentru evitarea unei exprimări repetitive, propunem eliminarea din cadrul părții introductive a sintagmei „una dintre următoarele forme de atestare”.

9. La **titlul Secțiunii a 2-a**, pentru o redactare adecvată stilului normativ, propunem ca textul să debuteze, astfel: „Formele de exercitare ...”.

10. În privința formelor sau a modalităților de exercitare a profesiei de instructor auto, având în vedere **specificul activităților desfășurate de instructorii auto**, propunem ca acestea să fie: birouri individuale, birouri asociate și societăți civile profesionale. Drept consecință, la **art.13 și 14** referirile la cabinete individuale sau asociate, inadecvate în contextul profesiei de instructor auto, se vor înlocui cu referiri la birouri individuale și birouri asociate, aceeași terminologie fiind întâlnită și la profesia de arhitect.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cuprinsul propunerii legislative.

11. La **art.14 alin.(3)**, pentru uniformitate în redactare, dar și pentru evitarea unei exprimări tautologice – termenii „formele” și

„modalitățile” de exercitare a profesiei având același înțeles -, este necesară eliminarea cuvintelor „și modalitățile”.

12. La **art.15 alin.(3)**, pentru corectitudine juridică, expresia „aparține asociațiilor” va fi înlocuită cu expresia „aparține **asociaților**”.

De asemenea, pentru suplețea textului, recomandăm înlocuirea expresiei „prin contractul de societate civilă”, din finalul textului, cu expresia „prin contractul de societate”.

13. La **art.16 lit.b)**, pentru a reflecta cele două ipoteze juridice - corespunzătoare prestării de servicii cu caracter salariat sau nesalariat - propunem ca textul să se încheie, astfel: „ ... un onorariu sau un salariu negociat în mod liber cu beneficiarul **sau cu angajatorul, după caz.**”

14. La **art.17 lit.b)**, pentru evitarea unei exprimări tautologice, este necesară eliminarea, din partea de început, a expresiei „să se conformeze și”.

La **lit.c)**, propunem înlocuirea adjectivului „deținut” prin termenul „obținut”, pe care îl considerăm adecvat în context.

15. Precizăm că, în Codul penal în vigoare, nu sunt prevăzute infracțiuni contra umanității, ci infracțiuni contra păcii și omenirii, dar săvârșirea acestora nu are legătură cu exercitarea profesiei de instructor auto. În plus, pentru respectarea terminologiei din Codul penal, la **art.20 lit.a)**, sintagma „infracțiuni contra umanității sau vieții” trebuie înlocuită prin sintagma „infracțiuni contra vieții, integrității corporale și sănătății”.

La **lit.c)**, este necesară înlocuirea termenului „avizul” prin termenul „atestatul”. Observația este valabilă pentru art.54 alin.(1) lit.c) și pentru toate cazurile asemănătoare.

16. La **art.22**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem înlocuirea sintagmei „nu se află într-o situație definită la art.20 și 21” cu sintagma „nu se află în **situațiile prevăzute** la art.20 și 21.”

17. La **art.23 alin.(1)**, pentru evitarea unei exprimări tautologice, este necesară eliminarea termenului „autonomă”.

18. La **art.31**, pentru identificarea precisă a normei de trimitere, sintagma „comisiilor prevăzute la art.35” va fi înlocuită prin sintagma „comisiilor prevăzute la **art.35 alin.(1)**”.

Reiterăm această observație pentru **art.40**.

19. La **art.35 alin.(2)**, având în vedere că la alin.(1) al aceluiași articol sunt menționate mai multe comisii ce vor fi înființate în cadrul

Comitetului director, pentru rigoarea redactării, este necesară reformularea textului astfel:

„(2) Comisiile prevăzute la alin.(1) reprezintă structuri organizatorice de specialitate ale căror atribuții sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare internă”.

La **alin.(3)**, pentru o corectă exprimare, propunem următorul text:

„(3) În funcție de necesități, comisiile existente se pot desființa sau restructura ori se pot înființa alte comisii”.

20. La **art.42 alin.(1)**, pentru o exprimare cuprinzătoare și adecvată stilului normativ, propunem următoarea redactare:

„(1) La nivelul județelor cu cel puțin 50 de instructori auto, precum și în municipiul București se vor înființa, prin liberă asociere, filiale teritoriale ale Camerei Instructorilor Auto din România, reunindu-i pe instructorii auto domiciliați în raza teritorială a județului sau a municipiului București.”

La **alin.(2)**, pentru un plus de precizie, propunem înlocuirea expresiei „din județe limitrofe” prin expresia „cu domiciliile în județe limitrofe”.

21. La **art.49**, norma are caracter incomplet, fiind necesară a se prevedea de la cine și în ce scop sunt încasate cotizațiile și taxele de la lit.a) și b).

La **lit.d)** pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem înlocuirea expresiei „conform legilor în vigoare” prin expresia „potrivit prevederilor legale în vigoare”.

22. La **art.53** se prevede că judecarea litigiilor și abaterilor se face de către Comitetul director al Camerei, dar aceeași atribuție îi revine, potrivit textului de la art.36 lit.c), și Comisiei de deontologie și disciplină; este necesară revederea și corelarea textelor, cu atât mai mult cu cât la art.56 se prevede că soluționarea contestațiilor referitoare la sancțiunile stabilite intră în competența Comitetul director sau a Consiliului Camerei.

23. La **art.55**, pentru respectarea stilului normativ, sugerăm înlocuirea termenului „menționate” cu termenul „prevăzute”. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare.

24. La **art.56**, pentru conferi eficiență dispoziției, este necesar să se prevadă un termen până la care cei sancționați pot contesta sancțiunile primite.

25. La **art.58**, pentru o redactare adecvată stilului normativ propunem înlocuirea termenului „practicarea”, prin substantivul „exercitarea”.

26. La **art.59** se face vorbire despre o asociație, fără a se preciza datele de identificare ale acesteia, dacă are personalitate juridică și nici dacă aceasta cunoaște reglementare. Propunem revederea textului.

27. La **art.62**, textul dintre paranteze trebuie eliminat, deoarece convenția nu constituie un for de conducere a Camerei.

28. La **art.65**, întrucât exprimarea „orice alte prevederi legale, hotărâri, ordine și dispoziții contrare se abrogă” nu este în acord cu normele de tehnică legislativă, propunem ca aceasta să fie înlocuită cu precizarea expresă a prevederilor legale a căror abrogare se urmărește.

29. La **art.66**, este utilizată trimiterea la „autoritatea în drept”, fără ca aceasta să fie identificată. Se impune modificarea, în consecință, a textului.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILIBSCU

București

Nr. 155/6.03.2012.